

Sitta *f. vagnen, åka f.*, på framsätet. — *Motsats*: Bakpå. — 2) Nyttjas, för att beteckna obestämmd tid under loppet af någon viss uppgifven tidrymd. *F. hösten.*

FRÄMQUVIDA, v. a. 2. Qvidande framsäga. — Äfv. *Qvida fram.* — *Framqvuidande*, n. 4.

FRÄMQUVITTRA, v. a. 1. Med en ton, liknande en qvitttrande fågels, framsjunga. Brukas någon gång, isynnerhet på skämt. — Äfv. *Qvittra fram.* — *Framqvilttrande*, n. 4.

FRÄMRAGLA, v. n. 1. Raglande framgå. — Äfv. *Ragla fram.* — *Framraglande*, n. 4.

FRÄMRASA, v. n. 1. I. Rasa ned och falla fram. *Råttorna hade gnagit hål på sädeslären, så att en hel hop säd hade f-t.* — Vanligare *Rasa fram.* — *Framrasande*, n. 4.

FRÄMRASA, v. n. 1. II. Fara fram som en rasande människa. — Äfv. *Rasa fram.* — *Framrasande*, n. 4.

FRÄMREM, f. 2. pl. — *remmar.* Rem, fram till på ett redskap, o. s. v.

FRÄMRESA, f. 1. Händelsen, omständigheten, att någon reser fram genom eller förbi en ort. *Hindra ens f.*

FRÄMRIDA, v. n. 3. (böjes som *Rida*) Ridande aflägsna sig framåt ifrån ett ställe, rida längre fram eller begifva sig fram till ett ställe. — Ledigare och vanligare *Rida fram.* — *Framridande*, n. 4.

FRÄMRIFVA, v. a. 3. (böjes som *Rifva*) Rifvande framhafva, framskaffa, framtaga. — Vanligare *Rifva fram.* — *Framrifvande*, n. 4.

FRÄMRINNA, v. n. 3. (böjes som *Rinna*) Rinna fram ifrån ett ställe eller framåt. — Äfv. *Rinna fram.* — *Framrinande*, n. 4.

FRÄMROPA, v. a. 1. o. 2. Ropande framkalla. — Äfv. *Ropa fram.* — *Framropande*, n. 4.

FRÄMROSSLA, v. a. 1. Rösslande framsäga. — Äfv. *Rossla fram.* — *Framrosslande*, n. 4.

FRÄMRUCKA, v. a. 1. Genom ruckning flytta fram. — Vanligare *Rucka fram.* — *Framruckande*, n. 4.

FRÄMRULLA, v. a. 1. Genom rullande framföra, framflytta. — V. n. Med en rullande rörelse förflyttas eller förflytta sig. — Äfv. för både v. a. och v. n. *Rulla fram.* — *Syn.* Framtrilla. — *Framrullande*, n. 4.

FRÄMRUSA, v. n. 1. Hästigt springa fram. — Äfv. *Rusa fram.* — *Syn.* Framstörta. — *Framrusande*, n. 4.

FRÄMRYCKA, v. a. 2. Genom ryckning eller ryckningar framhafva, framskaffa. — Äfv. *Rycka fram.* — V. n. Tåga, marschera fram. *Trupperne f-ekte mot fästningen.* — Ledigare *Rycka fram.* — *Framryckande*, n. 4. o. *Framryckning*, f. 2. (det sednare ej för v. n.).

FRÄMRÄCKA, v. a. 2. Framsträcka handen och gifva, lemna. — Äfv. *Räcka fram.* — *Framräckande*, n. 4. o. *Framräckning*, f. 2.

FRÄMRÄFSA, v. a. 1. Genom räfsning framhafva, framföra, flytta fram. — Äfv. *Räfsa fram.* — *Framräfsande*, n. 4. o. *Framräfsning*, f. 2.

FRÄMRÄKNA, v. a. 1. Räkna och framkasta, framlägga, framsätta eller framställa. — Äfv. *Räkna fram.* — *Framräknande*, n. 4.

FRÄMRÖRA, v. a. 2. Genom rörning framhafva, framskaffa, framflytta. — Äfv. *Röra fram.* — *Framrörande*, n. 4. o. *Framrörning*, f. 2.

FRÄMSEGEL, n. 3. Främre segel på ett fartyg.

FRÄMSEGLA, v. n. 1. Seglande aflägsna sig framåt ifrån ett ställe, segla längre framåt eller begifva sig fram till ett ställe. — Äfv. *Segla fram.* — *Framseglande*, n. 4. o. *Framsegling*, f. 2.

FRÄMSELE, m. 2. pl. — *selar.* Den vid halsen och bringan befintliga delen af en sele.

FRÄMSIDA, f. 1. Förmästa sidan af ett föremål. — *Motsats*: Baksida.

FRÄMSIMMA, v. n. 3. (böjes som *Simma*) Simmande aflägsna sig framåt ifrån, simma förbi eller förflytta sig fram till ett ställe. — Äfv. *Simma fram.* — *Framsimmande*, n. 4.

FRÄMSIPPRA, v. n. 1. Säges om vätskor, som framtränga genom porerna af fasta kroppar. — Äfv. *Sippa fram.* — *Framsipprande*, n. 4.

FRÄMSITS, m. 3. Främre sätet inuti en fyrsitsig vagn eller släde. Jfr. *Baksits.* [—sitts.]

FRÄMSJUNGA, v. a. 3. (böjes som *Sjunga*) I en sjungande ton framsäga. — Äfv. *Sjunga fram.* — *Framsjungande*, n. 4.

FRÄMSKAFFA, v. a. 1. 1) Laga, att någon eller något kommer fram ifrån ett ställe. — 2) Laga, att någon inställer sig på ett ställe; att något fortskaffas, kommer fram till ett ställe. *F. vittnen. F. ett paket till någon, till en ort.* — Äfv. *Skaffa fram.* — *Framskaffande*, n. 4. o. *Framskaffning*, f. 2.

FRÄMSKAKA, v. a. 1. Skaka ett föremål, så att derur framkommer något. — Äfv. *Skaka fram.* — *Framskakande*, n. 4. o. *Framskakning*, f. 2.

FRÄMSKANK, m. 2. (pop.) Se *Framben*. [—skänk.]

FRÄMSKEPP, n. 3. Framdelen af ett skepp. FRÄMSKICKA, v. a. 1. Skicka ut ifrån eller fram till ett ställe; äfv. skicka längre fram. — Äfv. *Skicka fram.* — *Syn.* Framsända. — *Framskickande*, n. 4. o. *Framskickning*, f. 2.

FRÄMSKIMRA, v. n. 1. På ett skimrande sätt hastigt visa sig, framträda för ögat. — Äfv. *Skimra fram.* — *Framskimrande*, n. 4.

FRÄMSKINA, v. n. 2. (böjes som *Skina*) Med ett sken hastigt visa sig, framträda för ögat. — Äfv. *Skina fram.* — *Framskinande*, n. 4.

FRÄMSKJUTA, v. a. 3. (böjes som *Skjuta*) Genom skjutning med armarna framföra något ifrån eller till ett ställe; äfv. längre fram. — V. n. 1) Hafva ett framåt utgående läge. *En balkong f-ter ifrån byggnaden. En udde f-sköt i sjön.* — 2) Hastigt komma fram ur, ifrån ett ställe. *En båt f-sköt ur viken.* — 3) (om växter) Se *Üppskjuta.* — Äfv. (för alla bem.) *Skjuta fram.* hvilket för v. n. vanligare brukas. — *Framskjutande*, n. 4. o. *Framskjutning*, f. 2. (det sednare endast för v. a.)

FRÄMSKJUTSA, v. a. 1. 1) Skjutsa någon fram till ort och ställe. — 2) (fam.) Framdrifva. — Äfv. (för alla bem.) *Skjutsa fram.* — *Framskjutsande*, n. 4. o. *Framskjutsning*, f. 2.

FRÄMSKO, m. 3. pl. — *skor.* 1) Jernsko till framfot på häst eller ox. — 2) (föga brukl.) Framlädret på en sko.

FRÄMSKO, v. a. 2. (föga brukl.) Med jernskor beslå framfötterna på häst eller ox. — *Framskoende*, n. 4. o. *Framskoning*, f. 2.

FRÄMSKOTTA, v. a. 1. Genom skottning framflytta. — Äfv. *Skotta fram.* — *Framskottande*, n. 4. o. *Framskottning*, f. 2.